

Пімперля

Олександр Виженко

Лярум, лярум Пімперля,
Пречудове пахоля, -
Якось раз розстарувалося,
Видно, так же ж розстаралося,
Що й само перелякалося.

Стало воно стрипухате,
Прілооке і горбате.
Ще й до того ж шепеляве,
Петельгузе і слиняве.
Вся у паборках парсуна...
Ой, як стало йому сумно!
Розпач "діда" обійняв,
Хлопцем бути забажав.

Лярум, лярум дропака,
Вмить кинувся до ставка.
Мився вперто цілу днину,
Щоби змить старечу міну.

Тільки люстерко узяв -
Як те сонце просіяв:
"Знову став я Пімперлям -
Пречудовим пахолям!.."